

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2018 ΤΕΥΧΟΣ 202οv

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ | ΤΕΥΧΟΣ 202ον

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ 110015

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ 5, 23100 ΣΠΑΡΤΗ
Τηλ. 27310 26580
Fax 27310 26581
www.immspartis.gr
email: info@immspartis.gr
imm-spar@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΣΜΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,60€

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:
ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΑΝΝΑ Α. ΧΙΩΤΗ
Τριακοσίων 48, Σπάρτη
τηλ. 27310 81253
info@lakonikos.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οί Πατέρες στὸν σύγχρονο κόσμο

Ἡ ἀρετὴ τῆς σωπῆς27

Αρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Ἐν τῷ κόσμῳ

Γεώργιος Ἰλανίδης (1919-1997)

Ἕνας ἀσκητὴς μέσα στὸν κόσμο29

Αρχιμ. π. Εὐσεβίου Ρασιᾶ

Νεανικοὶ Ἀγκυροβολισμοί

Προσεγγίζοντας τὸν σχολικὸ ἐκφοβισμό.....31

Βασιλείου Κουδούνη, Φιλολόγου

Χριστιανικὰ Μνημεῖα τοῦ τόπου μας

Ἱερὸς Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀπιδιάς - Λακωνίας.....35

Νικολάου Ι. Κουφοῦ, Ἐκπαιδευτικοῦ - συγγραφέα

Ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας

Γεγονότα - Σχόλια38

Χρονικὰ Ἱερᾶς Μητροπόλεως44

Ἡ ἀρετὴ τῆς σιωπῆς

Ἄρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Ἡ σύγχρονη κοινωνία πού ζοῦμε εἶναι ἐξαρτημένη ἀπὸ τὴν πολυφωνία, τὴν πολυλογία καὶ τὴν ἀκατάσχετη ροὴ τῶν ποικίλων πληροφοριῶν. Ὅλοι μιᾶνε καὶ κανεὶς δὲν ἀκούει. Ὁ Ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος πολὺ εὐστοχα μᾶς τονίζει ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα μυρίων λόγων εἶναι ἡ σιωπή.

Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ μάθει νὰ σιωπᾷ, νὰ ἀκούει γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἐπεξεργάζεται σωστά τίς πληροφορίες καὶ νὰ διαμορφώνει ἀντικειμενικὴ ἄποψη. Ὅποιος μπορεῖ νὰ βάλει φρένο στὸ στόμα του μπορεῖ νὰ βάλει φρένο καὶ στὸ σῶμα του ὁλόκληρο καὶ στὴν ὑπαρξή του γενικότερα.

Οἱ σύγχρονοι ψυχολόγοι ἐπιβεβαιώνουν αὐτὰ πού λέγουν οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐδῶ καὶ δυὸ χιλιάδες χρόνια. Δηλαδή ὁ ἄνθρωπος πού μιλάει συνεχῶς καὶ θέλει νὰ ἐπιβάλλει τὴν ἄποψή του εἶναι ἀνασφαλῆς καὶ ἐσωτερικὰ ἀνεπαρκής. Προσπαθεῖ νὰ πείσει τὸν ἀκροατὴ του μὲ χίλια δυὸ ἐπιχειρήματα, ἐνῶ ἡ ζωὴ του εἶναι ἀκατάστατη γιατί ὑπάρχει ἀνακολουθία λόγων καὶ ἔργων. Ἐάν ὁ ἄνθρωπος δὲ γεμίσει ἐσωτερικὰ μὲ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ, στὴν οὐσία μένει ἄδειος κινώντας τὰ χεῖλη του καὶ ὄχι τὴν καρδιά του. Ὁ Κύριός μας στὴν ἐπίγεια διαδρομὴ του ἔλεγε τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴ σωτηρία μας. Ἐνῶ ἡ σιωπὴ Του μπροστὰ στὸν Πιλάτο δημιουργεῖ σεβασμὸ καὶ ἐντύπωση.

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐπειδὴ ὁμίλησε,

ἔκλαυσε πικρά. Ὁ Κύριος παρεχώρησε νὰ ταπεινωθεῖ καὶ συγκεντρωθεῖ περισσότερο στὸν ἑαυτό του, γιατί τὰ μεγάλα λόγια εἶναι ἀνέξοδα καὶ ἀνώδυνα.

«Κρεῖσον πεσεῖν ἀπὸ ὕψους εἰς γῆν ἢ ἀπὸ γλώσσης» (Σοφία Σειράχ κ', 18). Δηλαδή τὸ πέσιμο ἀπὸ ψηλά μᾶς τραυματίζει σωματικὰ ἐνῶ τὸ πέσιμο ἀπὸ τὰ λόγια μας γκρεμίζει καὶ ζημιώνει τὴν ψυχὴ μας.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακας μᾶς λέγει ὅτι ἡ ἡρεμία καὶ ἡ σιωπὴ ἐνὸς ταπεινοῦ ἀνδρὸς καταργεῖ τὴν κενόδοξη καυχισιολογία ἐνὸς ἄλλου.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ πού ὁ Θεὸς ἀπουσιάζει ἀπὸ τὴ ζωὴ ἐνὸς ἀνθρώπου αὐτὸς προσπαθεῖ μὲ κάθε τρόπο νὰ ἀναπληρώσει τὸ κενὸ μὲ κούφια λόγια, μὲ λογικοφανῆ ἐπιχειρήματα χωρὶς οὐσιαστικὸ περιεχόμενο.

Ἕνας σύγχρονος καλλιτέχνης ἔλεγε πολὺ ἔξυπνα ὅτι οἱ λέξεις σήμερα ἔχουν χάσει τὸ νόημά τους. Ἄλλα λέγει ὁ ἄνθρωπος, ἄλλα ἐννοεῖ καὶ ἄλλα κάνει. Γι' αὐτὸ εἶναι δύσκολο νὰ συνεννοηθοῦμε μεταξύ μας γιατί δὲν ὑπάρχει ἡ γλώσσα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐλικρίνειας.

Ὁ Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης στὶς διδαχὲς του πολὺ σοφὰ μᾶς διδάσκει ὅτι σήμερα οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι μιλοῦν πολλὰς ξένες γλώσσες καὶ ὅμως τὴν πνευματικὴ γλώσσα δὲν τὴν κατέχουνε, γι' αὐτὸ καὶ ὑπάρχει σύγχυση, ἀκαταστασία καὶ

*Ἐκ τῆς στιγμῆς
 ποῦ ὁ Θεὸς ἀπουσιάζει
 ἀπὸ τῆς ζωῆς ἑνὸς ἀνθρώπου
 αὐτὸς προσπαθεῖ
 μὲν κάθε τρόπο
 νὰ ἀναπληρώσει τὸ κενὸ
 μὲν κούφια λόγια,
 μὲν λογικοφανῆ ἐπιχειρήματα
 χωρὶς οὐσιαστικὸ περιεχόμενο.*

ἀσυνεννοησία.

Ὁ Ἅγιος Κλήμης Ἀλεξανδρείας ἔλεγε: «Ὅταν οἱ ἄθεοι ἀκοῦνε ἀπὸ τὸ στόμα μας τὸ κήρυγμα περὶ Θεοῦ, θαυμάζουν τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν ὁμορφιά Του. Ὅταν ὅμως ἀνακαλύπτουν ὅτι οἱ πράξεις μας δὲν εἶναι ἄξιες τῶν λόγων μας, τότε στρέφονται ἀπὸ τὸ θαυμασμό στὴ βλασφημία, λέγοντας ὅτι πρόκειται γιὰ παραμύθι καὶ πλάνη».

Συμπερασματικὰ πρέπει νὰ μιλάμε προσεκτικὰ. Νὰ ἀφήνουμε χῶρο στὴν καρδιά μας γιὰ νὰ μιλάει ὁ Χριστὸς μὲ τὸ ἀλάθηστο Πανάγιο στόμα Του. Ἄς λέμε τὰ ἀπαραίτητα καὶ ἄς μὴν προσπαθοῦμε νὰ πείσουμε τοὺς ἄλλους μὲ τὰ λόγια μας. Ἡ ζωὴ μας πρέπει νὰ μιλήσει ἐκκωφαντικὰ καὶ τότε θὰ μιλήσουν καὶ τὰ λόγια μας. Νὰ πάρομε ὡς παράδειγμα τὸν Κύριό μας γιὰ νὰ βαδίσουμε μὲ ἀσφάλεια στὴ ζωὴ μας. Νὰ λέμε λίγα καὶ νὰ κάνουμε πολλά. Αὐτὴ εἶναι ἡ καλύτερη μέθοδος ποὺ ὁδηγεῖ σίγουρα σὲ πνευματικὲς ἀναβάσεις. Ἡ σιωπὴ μας, ἐάν ἔχει πνεῦμα Θεοῦ, πολλὰ φορὲς εἶναι εὐλαλή. Ἐξάλλου ἡ σιωπὴ εἶναι τὸ μυστήριό τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ὁ Ἅγιος Ἰσαάκ μᾶς ἀναφέρει στὰ συγγράμματά του ὅτι περισσότερο ἀπὸ ὅλες ἀρετὲς ἄς ἀγαπήσουμε τὴ σιωπὴ γιατί αὐτὴ θὰ μᾶς ὁδηγήσει στὸν Παράδεισο, ἐνῶ ἓνας Ἅγιος Ἀσκητὴς ἔλεγε χαρακτηριστικὰ «ὅσες φορὲς ὁμίλησα τὸ μετανόησα καὶ ὅσες φορὲς δὲνμίλησα οὐδέποτε τὸ μετανόησα». Ἄς τοὺς ἀφουγκραστοῦμε γιὰ νὰ μιμηθοῦμε τὴν φωτεινὴ ζωὴ τους.

Γεώργιος Ἰλανίδης (1919-1997) Ἕνας ἄσκητὴς μέσα στὸν κόσμον

Ἀρχιμ. π. Εὐσεβίου Ρασιῶ

Ο Γεώργιος Ἰλανίδης γεννήθηκε τὸ ἔτος 1919 στὴν Κιουτάχεια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀπὸ τοὺς πιστοὺς γονεῖς του, καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν εὐλαβέστατη μητέρα του Δέσποινα, πρωτοδιδάχθηκε τὴν βαθειὰ πίστη στὸν Θεὸ καὶ τὴν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὴν πρόνοιά Του. Ἦταν μὲν ἀγράμματη ἡ μητέρα του, ἀλλὰ ἦταν πολὺ καλὴ νοικοκυρὰ καὶ μεγάλωνε μὲ ἀγάπη, μὲ σωστὴ ἀνατροφή τὰ τέσσερα παιδιά της. Κάθε βράδυ τὰ συγκέντρωνε κοντά της, γιὰ νὰ προσευχηθοῦν ὅλοι μαζί καὶ νὰ κάνουν μετάνοιες. Τὰ συμβούλευε: «Πάντα νὰ προσεύχεσθε καὶ νὰ κάνετε μετάνοιες γιὰ τ' ἀφεντικά σας, γιὰ νὰ τὰ ἔχει ὁ Θεὸς καλὰ, νὰ πηγαίνουν καλὰ οἱ δουλειές τους· ἔτσι θὰ εἶστε καὶ σεῖς καλὰ καὶ θὰ ἔχετε δουλειά». Ἀπὸ τὴν μητέρα του ὁ Γεώργιος ἔμαθε νὰ προσεύχεται καὶ νὰ νηστεύει.

Ἦρθε μὲ τὴν οἰκογένεια του πρόσφυγας στὴν μητέρα Ἑλλάδα καὶ ἐγκαταστάθηκε στὶς Σέρρες. Μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφὸ του ἄνοιξαν ἰχθυοπωλεῖο καὶ οἰκονομοῦσαν τὶς ἀνάγκες τους. Ὁ πόλεμος τοῦ 1940 βρῆκε τὸν Γεώργιο νὰ ὑπηρετεῖ τὴν θητεία του. Ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ἡ μονάδα του ἔφυγε γιὰ τὸ μέτωπο στὴν Ἀλβανία. Ὡς Δεκανέας τοῦ Ἰππικοῦ πολέμησε μὲ γενναιότητα καὶ αὐτοθυσία, μέχρι τὴν εἰσβολὴ τῶν Γερμανῶν στὴν πατρίδα μας.

Πάντα ἔφερε μαζί του στὴν τσέπη τὴν Καινὴ Διαθήκη καί, ὅταν οἱ ἄλλοι ξεκουρά-

ζονταν, αὐτὸς διάβαζε τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ προσευχόταν. Κάποτε, ἐνῶ ὁ ἴδιος ἦταν ἐξαθλιωμένος ἀπὸ τὴν πείνα, προτίμησε νὰ μείνει νηστικός καὶ νὰ μοιράσει τὸ φαγητό του στοὺς Ἰταλοὺς αἰχμαλώτους, ποὺ ἦταν σὲ χειρότερη κατάσταση. Ἀγαποῦσε μὲ πάθος τὴν πατρίδα καὶ ὑπῆρξε πραγματικὸς πατριώτης. Στὸ ἄκουσμα τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου καὶ στὴν ἔπαρση τῆς σημαίας κυριευόταν ἀπὸ συγκίνηση καὶ ἔτρεχαν τὰ δάκρυά του. Στὴν περίοδο τῆς Κατοχῆς ἐστάλη ὡς ὄμηρος στὴν Βουλγαρία καὶ

ἐργάσθηκε σκληρά, διὰ τῆς βίας, σὲ βαριὲς χειρωνακτικὲς ἐργασίαις (κατασκευὴ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν). Ἐξαιτίας τῆς ταλαιπωρίας ἀρρώστησε βαριὰ ἀπὸ ἐλονοσία. Κατὰ τὴν διάρκειά τῆς νοσηλείας του σὲ Βουλγαρικὸ Νοσοκομεῖο, παρὰ τὴν ἀσθένειά του, βοηθοῦσε ἄλλους ἀνήμπορους ἀσθενεῖς.

Ὅταν παντρεύτηκε, μαζί μὲ τὴν πιστὴ σύζυγό του, πάντα προσεύχονταν, νήστευαν καὶ φρόντιζαν νὰ μεταδώσουν στὰ τέσσερα παιδιὰ τοὺς τὴν ἀγάπη στὸν Θεό. Ὁ ἴδιος πῆγαινε καὶ ἄκουγε κηρύγματα καὶ μὲ χαρὰ περίμενε πάντα αὐτὴν τὴν ὥρα. Πολλὲς φορές ἔλεγε: «Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε δικαιολογίες γιὰ νὰ κάνουμε ἀμαρτίαι. Τόσα ἀκούσαμε στὴν Ἐκκλησία καὶ στὰ κηρύγματα». Ἐπανειλημμένα πρόσφερε δωρεὰν στὶς χῆρες καὶ στὰ ὄρφανὰ τὰ καλύτερα ψάρια καὶ γαρίδες. Πῆγαινε καὶ τὰιζε κάποιον ἐτοιμοθάνατο στὸ Νοσοκομεῖο ποὺ δὲν εἶχε κανένα συγγενῆ. Κάποια ἡμέρα ἡ σύζυγός μὲ τὰ παιδιὰ του πῆγαν στὴν παιδικὴ χαρὰ. Ὅταν γύρισαν στὸ σπίτι, βρῆκαν τὸ ἕνα δωμάτιο ἄδειο. Ἐλεπε τὸ κρεβάτι μὲ τὸ στρώμα, πάπλωμα, μαξιλάρια κ.α. Ἀμέσως κατάλαβε ἡ γυναίκα του: «Κάποιον ἀναξιοπαθοῦντα θὰ βρῆκε καὶ τὰ χάρισε», σκέφτηκε. Ὅταν τὸ βράδυ γύρισε ὁ σύζυγός ἀπὸ τὴν δουλειά, διηγήθηκε ὅτι βρῆκε ἕνα φυματικὸ καὶ πῆγε στὸ σπίτι του. Εἶδε ὅτι κοιμόταν σὲ μία ψάθα στὸ πάτωμα. Ἡ κατάσταση του ἦταν πολὺ ἄσχημη. Ἦρθε λοιπὸν στὸ σπίτι, πῆρε ὅ,τι εἶχε τὸ δωμάτιο καὶ τὰ πρόσφερε στὸν ἄρρωστο. «Ἐμεῖς», εἶπε στὴν γυναίκα του, «δόξα τῷ Θεῷ, μποροῦμε νὰ πάρουμε ἄλλα. Δὲν μᾶς ἦταν

καὶ τόσο ἀπαραίτητα, ὅσο στὸν ἄνθρωπο αὐτόν». Εἶναι χαρακτηριστικὸ τὸ γεγονὸς πὼς φίλοι του πολλὰς φορές τοῦ ἔλεξαν πὼς, ἂν δὲν πρόσφερε τόσα καὶ ἔκανε οἰκονομία, θὰ εἶχε ἀποκτήσει δύο πολυκατοικίες. Κι αὐτὸς ἀπαντοῦσε: «Οἱ πολυκατοικίες εἶναι ἡ ψυχὴ μας, ὅταν εἶναι χαρούμενη. Καὶ ἡ προσφορὰ δίνει χαρὰ στὴν ψυχὴ μας».

Γιὰ ἑννέα χρόνια ἦταν ἐπίτροπος στὴν Ἐκκλησία τῆς ἐνορίας του, ὅπου ἐργάστηκε μὲ ἰδιαίτερη εὐλάβεια καὶ ἦθος γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ναοῦ. Ὑπῆρξε αἰμοδότης γιὰ ὅλη τὴν ζωὴ του καὶ μάλιστα, λόγω τῆς σπάνιας ομάδας αἵματος ποὺ εἶχε (0-ἀρνητικό), συνέχισε καὶ σὲ μεγαλύτερη ἀπὸ ὅ,τι συνηθίζεται ἡλικία, νὰ δίνει αἷμα. Ὅταν ἀρρώστησε ἀπὸ καρκίνο, παρόλο ποὺ δὲν τοῦ τὸ εἶπαν τὰ παιδιὰ του, κατάλαβε καὶ εἶπε: «Θὰ ἔχω καρκίνο. Γιατί νὰ ἔχουν τόσοι καὶ τόσοι καὶ ὄχι ἐγώ; Καλῶς τον». Ἀπὸ τὴν ἀσθένεια αὐτὴ ὑπέφερε πολὺ. Ὅμως ποτὲ δὲν παραπονέθηκε καὶ δὲν γόγγυσε. Ὑπέφερε τὸν πόνο γιὰ νὰ μὴν στεναχωρεῖ τοὺς δικούς του. Πάντα μὲ χαμόγελο ἔλεγε: «Δόξα τῷ Θεῷ».

Τρεῖς μέρες πρὶν νὰ κοιμηθεῖ, ἐξομολογήθηκε, κοινώνησε καὶ εἶπε στὴν οἰκογένειά του ὅτι σὲ τρεῖς μέρες θὰ ἔφευγε γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Συμβούλεψε τὰ παιδιὰ του νὰ εἶναι πάντα ἀγαπημένα, γιατί τότε ὁ ἴδιος ἀπὸ ψηλὰ θὰ τὰ βλέπει καὶ θὰ χαίρεται. Καὶ πράγματι σὲ τρεῖς ἡμέρες στὶς 25 Αὐγούστου 1997, ἐκοιμήθη εἰρηνικὰ τὸν ὕπνο τῶν δικαίων.

Προσεγγίζοντας τὸν σχολικὸ ἔκφοβισμό

Βασιλείου Κουδούνη, Φιλολόγου

Ὁ ἔκφοβισμός (ἀγγλ. bullying) γενικὰ ἀφορᾷ τὴ σωματικὴ καὶ ψυχολογικὴ κακοποίηση ἀσθενέστερων προσώπων σὲ μιὰ ομάδα. Μπορεῖ νὰ ἐντοπιστεῖ σὲ ὅποιονδήποτε τύπο σχολείων, στὸν στρατό, σὲ ἀθλητικὰ σωματεῖα, σὲ σωφρονιστικὰ καταστήματα, ἀλλὰ καὶ στὸ οἰκογενειακὸ καὶ ἐργασιακὸ περιβάλλον. Δὲν ἀποτελεῖ, ἐπομένως, ἀποκλειστικὰ σχολικὸ φαινόμενο, ἀφοῦ ἐκδηλώνεται ποικιλοτρόπως σὲ ὅλες τὶς ἡλικίες καὶ τὶς κοινωνικὲς ομάδες.

Ὁ σχολικὸς ἔκφοβισμός, εἰδικότερα, εἶναι ἓνα σύνθετο φαινόμενο νεανικῆς παραβατικότητας ποῦ ὑπῆρχε καὶ παλαιότερα, ἀλλὰ στὶς μέρες μας τείνει νὰ ἀποκτήσει διαστάσεις κοινωνικῆς μάστι-

γας. Τὰ πρόσφατα τραγικὰ περιστατικὰ αὐτοκτονίας παιδιῶν ἐπιβεβαιώνουν τὴ σημαντικὴ ἔκταση τοῦ φαινομένου καὶ στὴν ἑλληνικὴ ἐκπαιδευτικὴ κοινότητα. Γι' αὐτό, ἀναγνωρίζεται ὡς σοβαρὸ κοινωνικὸ πρόβλημα τόσο ἀπὸ τὴν Πολιτεία καὶ τὸ Σχολεῖο, ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς εἰδικούς καὶ τὴν κοινὴ γνώμη. Συνδέεται μὲ τὴν ἐσκεμμένα βίαιη συμπεριφορὰ ἢ ὅποια ἐξαναγκάζει, φοβίζει, τρομοκρατεῖ, ἐξουσιάζει καὶ στοχεύει στὸν ἔλεγχο στὴν ἀποδυνάμωση, στὸν πόνο, στὴν ὑποταγὴ ἐνὸς εὐάλωτου συνήθως μαθητῆ. Ὁ ἔκφοβισμός διαφοροποιεῖται σὲ σχέση μὲ τὶς συνηθισμένες παιδικὲς διαμάχες, καθὼς παρουσιάζει ἐπαναληψιμότητα καὶ ἀνισορροπία ἰσχύος μεταξύ τοῦ θύτη καὶ τοῦ θύματος,

μέ την επιβεβαίωση τής κυριαρχίας (ώς πρὸς τὴν ἡλικία, τὴ φυσικὴ δύναμη κ.λπ.). Ἡ σχολικὴ βία, ὅπως καὶ ἐν γένει ἡ κοινωνικὴ, ἐκδηλώνεται σὲ λεκτικὸ, σωματικὸ, σεξουαλικὸ καὶ ψυχολογικὸ ἐπίπεδο. Οἱ ἀπειλὲς ἀκόμη καὶ μέσω διαδικτύου ἢ κινητοῦ τηλεφώνου, οἱ ὕβρεις, οἱ συκοφαντίες, ἡ προσπάθεια γελοιοποίησης, ἡ βιντεοσκόπηση ἰδιωτικῶν στιγμῶν, τὰ σαρκαστικὰ παρατσούκλια, ἡ περιθωριοποίηση, ἡ καταστροφή ἢ ἡ κλοπὴ προσωπικῶν ἀντικειμένων, τὰ σπρωξίματα ἀποτελοῦν κύριες μορφὲς σχολικοῦ ἐκφοβισμοῦ. Τὰ ἀγόρια συμμετέχουν πρὸ συχνὰ στὴ σωματικὴ βία, σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ κορίτσια ποὺ ἐπιλέγουν συνηθέστερα τὴ λεκτικὴ καὶ ψυχολογικὴ βία.

Ὁ σχολικὸς ἐκφοβισμὸς ἐμφανίζεται ἐνισχυμένος στὴν ἐφηβικὴ ἡλικία ἐξαιτίας τῶν ἀναπτυξιακῶν ἰδιαιτεροτήτων τῶν ἐφήβων, τῆς ἀπορρόφησης καὶ υἰοθέτησης ἀρνητικῶν κοινωνικῶν ἐμπειριῶν καὶ συμπεριφορῶν καὶ τῆς ἐντεινόμενης ἀνασφάλειας. Ἐπιπλέον, ἡ ὑπερβολικὴ πίεση ἢ ἡ ἀνυπαρξία ὁρίων, οἱ ὑψηλὲς προσδοκίες ἀπὸ τὸ περιβάλλον ἢ ἡ τάση συνεχοῦς ὑποτίμησης τῶν ἱκανοτήτων τῶν ἐφήβων, ἡ μειωμένη αὐτογνωσία, ἡ χαμηλὴ αὐτοεκτίμηση, οἱ ἐντάσεις μὲ τοὺς «σημαντικοὺς ἄλλους» (γονεῖς, ἐκπαιδευτικοὺς)μποροῦν νὰ ὀξύνουν τὶς ἀντιπαραθέσεις καὶ νὰ ἐνισχύσουν τὴν υἰοθέτηση τῆς ἀρνητικῆς συμπεριφορᾶς. Ἡ διαφορετικότητα, ὅτιδήποτε δηλαδὴ ἀποκλίνει ἀπὸ τὸ μέσο φυσιολογικὸ, ἀπὸ τὰ εὐρέως διαδεδομένα πρότυπα, μπορεῖ νὰ μὴ εἶναι εὐκόλα ἀποδεκτὴ. Διαφορὲς στὸ χρῶμα, στὴν ἐθνικότητα, στὶς πεποιθήσεις, στὴ συμπεριφορὰ, στὸ νοητικὸ καὶ συναισθηματικὸ ἐπίπεδο ἐνὸς ἀτόμου γί-

νονται εὐκόλα ἀντικείμενο χλευασμοῦ, ὅταν ἀπουσιάζει ἡ ἀτομικὴ καὶ κοινωνικὴ παιδεῖα.

Θύματα, ἐπομένως, ἀποτελοῦν τὰ παιδιὰ ποὺ ξεφεύγουν ἀπὸ τὸν μέσο ὄρο εἴτε στὶς ἐπιδόσεις, εἴτε στὴν ἐμφάνιση, εἴτε στὴ συμπεριφορὰ. Ἀρκετὲς φορὲς εἶναι πρόσωπα χαμηλῆς αὐτοπεποιθήσεως ποὺ ἀπομονώνονται καὶ δὲν ἐπικοινωνοῦν εὐκόλα μὲ τοὺς γονεῖς, τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ἢ ἄλλα ἄτομα τοῦ περιβάλλοντός τους. Τὰ παιδιὰ ποὺ πέφτουν συχνὰ θύματα σχολικοῦ ἐκφοβισμοῦ μπορεῖ νὰ παρουσιάσουν καταθλιπτικὴ συμπτωματολογία καὶ συχνὰ αὐτοκτονικὸ ἰδεασμὸ.

Οἱ θύτες, ἀπὸ τὴν ἄλλη, εἶναι ἄτομα μὲ μέτριες σχολικὲς ἐπιδόσεις καὶ συχνὰ ἀνατρέφονται σὲ ἀσφυκτικὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον. Σὲ μεγάλο ποσοστὸ ἀντιμετωπίζουν προσωπικὲς δυσκολίες, κάτι ποὺ τὰ φορτίζει μὲ ἀρνητικὰ συναισθήματα, ὅπως θυμὸ, θλίψη, ἀπογοήτευση. Ἐρευνες, ἐξάλλου, καταδειχνουν ὅτι, συχνὰ, ἡ βίαιη συμπεριφορὰ τῶν ἐφήβων δὲν ἀποτελεῖ παρὰ ἐσωτερικευση μιᾶς προϋπάρχουσας «παράδοσης» ἀρνητικῶν προτύπων συμπεριφορᾶς ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ ἐγγύτερο ἢ εὐρύτερο κοινωνικὸ περιβάλλον. Ἄρα, ἄτομα τὰ ὁποῖα ὑφίστανται κακοποίηση κατὰ τὴν παιδικὴ ἡλικία τείνουν νὰ ἐμφανίζουν ἀνάλογη βίαιη συμπεριφορὰ σὲ ἄλλα εὐάλωτα πρόσωπα. Τὸ παιδί, δηλαδή, ποὺ δέχεται βία, θὰ εἶναι βίαιο. Τὸ παιδί ποὺ δὲν ἔχει συνηθίσει στὸν διάλογο, δὲ θὰ κάνει διάλογο. Τὸ παιδί ποὺ δὲν παίρνει ἀρκετὴ ἀγάπη, δὲ θὰ δώσει ἀγάπη. Τὸ παιδί ποὺ δε βιώνει τὸν σεβασμὸ στὴν προσωπικότητά του, δε θὰ δεῖξει σεβασμὸ. Ἐπίσης, τὰ παιδιὰ συχνὰ μιμοῦνται ἀπαξιωτικὲς συμπεριφορὲς τῶν

γονέων ή συγγενών απέναντί σε πρόσωπα που διέπραξαν τὸ λάθος νὰ διαφέρουν, νὰ «φαλτσάρουν».

Συχνά, οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς, εἰδικά των ἀγοριῶν, προσπαθοῦν νὰ διαπλάσουν παιδιὰ χωρὶς εὐαισθησίες, δυνατὰ, διεκδικητικὰ καὶ κάποιες φορὲς ἐπιθετικὰ. Σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις φθάνουν στὸ σημεῖο, τουλάχιστον λεκτικὰ, νὰ ἐπιβραβεύουν τὸ παιδί τους- θύτη. Οἱ καθημερινὲς βιοποριστικὲς ἀνάγκες, ἢ ὑπεραπασχόληση, ἢ ἀνεργία, ἐπιπρόσθετα, ἔχουν ὡς ἀπόρροια πολλοὶ γονεῖς νὰ κλείνονται στὸν ἑαυτό τους καὶ νὰ εἶναι οὐσιαστικὰ ἢ συναισθηματικὰ ἀποντες ἀπὸ τὴν ἀνατροφή καὶ τὸν στοιχειώδη ἔλεγχο τῶν παιδιῶν τους.

Ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ φαινομένου τοῦ σχολικοῦ ἐκφοβισμοῦ εἶναι δυσχερής. Ὁ κώδικας σιωπῆς ποὺ διέπει τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία εἶναι ἕνας καταλυτικὸς παράγοντας δυσκολίας. Μπροστὰ σε ἕνα κοινὸ σύμφερον μιὰ ἰδιότυπη σύμπνοια, μιὰ περίεργη ἀλληλεγγύη οἰκοδομεῖται καὶ μιὰ ὀλόκληρη κοινότητα δίνει ὄρκο ἀέναης σιωπῆς. Τὸ πρόβλημα, ἐπομένως, τῆς σχολικῆς βίας μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλοτε πραγματικὰ ἀθέατο γιὰ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς καὶ ἄλλοτε νὰ ἀποσιωπᾶται τόσο ἀπὸ τοὺς μαθητὲς ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς διδάσκοντες.

Οἱ γονεῖς μαζί με τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ἔχουν πρωταρχικὸ ρόλο στὴν προσπάθεια γιὰ τὴν περιστολή του. Ἀπαραίτητη ὀπωσδήποτε καὶ ἡ ἐνεργητικὴ παρουσία τῆς Πολιτείας. Ἀπαιτεῖται οὐσιαστικὴ συνεργασία μετὰ τὸν στόχο τὴν πρόληψη, τὴν ἀντιμετώπιση καὶ τὴν ἄμβλυση τῶν ἐπιπτώσεων τῆς ἀποκλίνουσας συμπεριφορᾶς, τὴν ἀποκατάσταση τῶν σχέσεων, τὴν ἐγκαθίδρυση κλίματος ἀρμονικῆς συνύ-

παρξης.

Οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν ποὺ ὑφίστανται σχολικὸ ἐκφοβισμό ἐπιβάλλεται νὰ τοὺς συμπαρασταθοῦν οὐσιαστικὰ ἀποφεύγοντας, βέβαια, ἐκδικητικὲς ἐνέργειες. Νὰ μὴν ἀδιαφορήσουν, ἂν παρατηρήσουν αἰφνίδια ἀλλαγὴ στὴ συμπεριφορὰ τους, στὴ διατροφή τους, στὸν ὕπνο τους, στὴν προσωπικὴ τους ὑγιεινὴ, ἀποφυγὴ νὰ πᾶνε στὸ σχολεῖο ἢ νὰ ἀσχοληθοῦν μετὰ δραστηριότητες ποὺ πρὶν τὰ εὐχαριστοῦσαν. Ἐπίσης, νὰ προβληματιστοῦν, ὅταν παραπονιοῦνται συχνὰ γιὰ σωματικὰ ἐνοχλήματα, πέφτουν οἱ σχολικὲς τους ἐπιδόσεις καὶ δεῖχνουν συνεχῶς φοβισμένα. Χωρὶς δισταγμὸ νὰ ἀπευθυνθοῦν στὸν Σύλλογο τῶν διδασκόντων ἢ νὰ ζητήσουν τὴ βοήθεια ἐξωσχολικῶν φορέων ποὺ ἔχουν ὡς ἀποστολὴ τὴν προστασία τοῦ παιδιοῦ.

Οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν ποὺ ἀσκοῦν σχολικὸ ἐκφοβισμό εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ ἀναγνωρίσουν καὶ νὰ ἀποδεχτοῦν τὸ πρόβλημα πρῶτα. Νὰ βοηθήσουν ἔπειτα καὶ αὐτοὶ τὰ παιδιὰ τους νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ προσωπικὰ τους ἰδεολογικὰ καὶ ψυχολογικὰ ἀδιέξοδα συνεργαζόμενοι καὶ μετὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸ προσωπικὸ καὶ μετὰ εἰδικούς παιδοψυχολόγους. Διαφορετικὰ, ἢ ἀποδοχὴ ἢ ἡ ἀνοχή, ποὺ πολλὲς φορὲς ἀποτυπώνεται καὶ στὴ φράση «Ἐλα μωρέ, παιδιὰ εἶναι», τοὺς καθιστᾷ ἠθικοὺς αὐτουργούς.

Ἀσφαλῶς ὅλοι οἱ γονεῖς χρειάζεται νὰ ἀγωνιστοῦν, γιὰ νὰ μεταγγίσουν στὰ παιδιὰ τοὺς τὸν σεβασμὸ στὴ διαφορετικότητά καὶ νὰ τὰ παροτρύνουν νὰ ὑπερασπίζονται συνομηλίκους τους – θύματα καὶ νὰ καταγγέλλουν περιπτώσεις σχολικοῦ ἐκφοβισμοῦ. Κρίσιμος ἐδῶ ὁ ρόλος τοῦ παραδείγματος. Ἐτσι, διαδραμα-

τίζοντας ένεργό ρόλο, βοηθάνε και αυτά σημαντικά στην πρόληψη ή ούσιαστική αντιμετώπιση συγκεκριμένων φαινομένων.

Άλλά και ή Πολιτεία δέν πρέπει νά εἶναι άποϋσα. Όφείλει, έκτός άπό τις δράσεις εύαισθητοποίησης και ύποστήριξης τοϋ εκπαιδευτικοϋ και τοϋ γονιοϋ, νά θεσπίσει τó κατάλληλο νομικό πλαίσιο πού θά εφαρμόζεται χωρίς άναστολές και «παρά-θυρα» και θά προβλέπει παραδειγματικές ποινές για τούς θύτες. Στη Μεγάλη Βρετανία όποιος βιαιοπραγήσει έναντίον συμμαθητή του άποβάλλεται όριστικά. Κανείς δέν προθυμοποιείται ν' άκούσει σαθρές δικαιολογίες, θρασύδειλα "ναί μέν, αλλά", κλαψουρίσματα μετανιωμένων. Βέβαια, ή έλληνική πραγματικότητα έχει τις ιδιαιτερότητές της. Μπορούμε νά φανταστοϋμε τί θά συνέβαινε, εάν ή έλληνική πολιτεία άκολουθοϋσε τουλάχιστον τó βρετανικό παράδειγμα. Πόσοι γονεῖς θά ώρύονταν καθημερινά πώς οί γόνοι τους άδικήθηκαν, πώς ή ποινή εἶναι ύπέρμετρα άύστηρή... Μέχρι και δικηγόρους θά άποκτούσαμε ειδικευμένους στην ύπεράσπιση όχι τών θυμάτων αλλά τών άύτουργών τοϋ μπούλινγκ! Μήν ξεχνάμε, όμως, ότι και ή άτιμωρησία παράγει θύτες και θύματα.

Παράλληλα, δέν μπορούμε νά άγνοήσουμε ότι ή σχολική βία εἶναι ένα φαινόμενο τó όποιο καθρεφτίζει τά χαρακτηριστικά τοϋ περιβάλλοντος μέσα στο όποιο έκδηλώνεται. Μέσω, συνεπώς, μιås προσέγγισης πού ύπερβαίνει τó άτομο και δίνει ειδικό βάρος στο πλαίσιο δραστηριοποίησης του, χρήζουν ειδικής προσοχής οί διαδοχικές δευτερογενείς κοινωνικοποιήσεις τών μαθητών μέσα στις σχολικές μονάδες και ό ρόλος τους για τή δημιουργία

ένος συστήματος κανόνων και άξιών πού άπορρίπτει κάθε μορφή βίας.

Γι' αυτό, άν και ή σχολική βία συνήθως συνδέεται με τήν προεφηβεία και τήν έφηβεία, εἶναι σημαντικό νά κατανοήσουμε ότι τά παραπάνω ήλικάκιά στάδια άποτελοϋν μόνο τó χρονικό πεδίο τής κύριας έκδήλωσής της και ότι ή μέριμνα όφείλει νά ξεκινά από τήν προσχολική άκόμη ήλικία και νά συνεχίζεται σε όλες τις βαθμίδες τοϋ σχολικοϋ βίου τών μαθητών, με τήν ανάπτυξη κατάλληλων στρατηγικών πρόληψης άπό τó εκπαιδευτικό προσωπικό τοϋ σχολείου. Αυτό προϋποθέτει ότι οί διδάσκαλοι όφείλουν νά βρίσκονται σε διαρκή έγρήγορη και έκτός άπό τήν έξεταστέα ύλη νά παρέχουν στα παιδιά προτάσεις διαχείρισης τής ίδιας τής ζωής, έμφυσώντας τούς τόν σεβασμό στην ανθρώπινη άξία και στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Άναντίρρητα, μέσα σ' ένα άκραία ανταγωνιστικό εκπαιδευτικό σύστημα, πού άρδεύεται άπό μιá έξίσου ανταγωνιστική κοινωνία, με τά μέσα μαζικής έπικοινωνίας και τής σύγχρονης τεχνολογίας νά μås σφυροκοποϋν καθημερινά και συστηματικά με πλήθος άρνητικών παραδειγμάτων, δέν εἶναι δυνατό νά διασφαλιστεί ό παραπάνω άνθρωποκεντρικός στόχος. Εἶναι, όμως, σημαντικό για όλόκληρό τó εκπαιδευτικό σύστημα, ή ένασχόληση με τήν αντιμετώπιση τής σχολικής βίας νά ύπερβεί τó επίπεδό τής στείρας ρητορικής και νά περάσει άμεσα στο πεδίο τής άδιάλειπτης, συστηματικής και στοχευμένης δράσης άπό τις πρώιμες ήλικίες, κατά τις όποίες ή βία βρίσκεται στο στάδιο τής «κυοφορίας».

Ὁ Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀπιδιάς - Λακωνίας

Νικολάου Ι. Κουφού, Ἐκπαιδευτικοῦ - συγγραφέα

Ὅταν τὰ βήματά σου σέ φέρουν πλησίον τοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀπιδιάς, προαισθάνεσαι τὴν ἱερότητα τοῦ χώρου, ποῦ διαφυλάσσει ἐντός τοῦ κύκλου τῶν κυπαρισσιῶν, τὸ ἐπιβλητικὸ Βυζαντινὸ χριστιανικὸ μνημεῖο. Ἄν κοιτάξεις πρὸς τὰ νοτιοανατολικά τοῦ οἰκισμοῦ, ὅπου τὸ πεδίο εἶναι ἀνοικτό, θὰ διακρίνεις ἀμέσως τὴν καρπερὴ γῆ, ποῦ ἔθρεφε ἀπὸ τοὺς προϊστορικοὺς ἀκόμα χρόνους τοὺς ἀνθρώπους ποῦ τὴν κατοικοῦσαν καὶ ἂν γνωρίζεις τὴν εὐρύτερη Λακωνικὴ περιοχὴ, θὰ ἐννοήσεις ὅτι ἐδῶ ἔφτανε κάποτε ἀπὸ τὸν νότο καὶ τὴν περίδοξη Μονεμβασιά, μιὰ ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ εὐεργεσία.

Εἰσερχόμενος στὸν Ἱερό Ναό, ἀντικρίζεις πάνω στὸ μαρμάρينو τέμπλο τὴν Ἱστορία καὶ τὸν πολιτισμὸ τῶν βυζαντινῶν προγόνων, οἱ ὁποῖοι κατόρθωσαν νὰ παραμένουν

ἀνάμεσά μας, ἀφοῦ ἡ τέχνη τους, «ἐπιβάλλει τὴν σφραγίδα τῆς αἰωνιότητος». Ἐκ τῶν Βυζαντινῶν Ἀπιδεῶν, θὰ μᾶς ἔλεγε ὁ σπουδαιότερος ἐρευνητὴς τῆς ἑλληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ Ἀκαδημαϊκός, Ἀναστάσιος Ὀρλάνδος (1887 – 1979), προέρχεται αὐτὴ ἡ μεγάλη παλαιὰ βασιλική, ἡ ὁποία – κατὰ τὸν ἴδιο – μαζὶ μὲ ἄλλες δύο, (τὴν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου τῆς Ζαραφώνας καὶ τὸν Ἅγιο Γεώργιο τοῦ κάστρου τοῦ Γερακίου), ἀνήκουν στὸν τύπο τῶν Ἀνατολιζουσῶν Βασιλικῶν τῆς Λακωνίας. Τὰ ἀρχιτεκτονικὰ χαρακτηριστικὰ ποῦ αὐτὲς διαθέτουν καὶ τίς κατατάσσουν σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία εἶναι: « 1) μεγάλη κυκλοτερὴς ἀψὶς τοῦ ἱεροῦ, 2) πεσσοὶ ἀντικίωνων, 3) ὑψηλοὶ κυλινδρικοὶ θόλοι ὑπὸ μίαν στεγαζόμενοι στέγην, 4) τυφλαὶ ἀψίδες ἐπὶ τῶν τοίχων καὶ 5) ὀλίγα, στενά

καὶ ὑψηλὰ τοποθετημένα παράθυρα εἶναι λίαν μὲν ἀσυνήθη ἐν Ἑλλάδι, κοινότατα ὅμως εἰς τοὺς ναοὺς τῆς Ἀνατολῆς (ὀροπέδιον Ἀνατολίας, Μεσοποταμίαν κλπ.), (Ὁρλάνδος Ἄν., Ἀνατολίζουσαι Βασιλικαὶ τῆς Λακωνίας, ΕΕΒΣ, τ. Δ΄, 1929, σ. 345).

Ἐντύπωση ἀρχικὰ προξενεῖ στὸν ἐπισκέπτη τοῦ ναοῦ, ἡ ἐναλλαγὴ πεσοῶν καὶ λεπτῶν μαρμάρινων κίωνων οἱ ὁποῖοι διαχωρίζουν τὰ τρία κλίτη του. Σύμφωνα μὲ τὸν πρῶτο μελετητὴ τους, Ὁρλάνδο, οἱ κίονες προέρχονται ἀπὸ τὴν πρώτη οἰκοδομικὴ περίοδο τοῦ ναοῦ, κατὰ τὴν ὁποία ὑπῆρχαν τοξοστοιχίες ἀντὶ τῶν πεσοστοιχιῶν καὶ ἡ ὀροφή ἦταν ξύλινη καὶ ὄχι θολωτή, ὅπως εἶναι σήμερα. Οἱ κίονες, ἑπτὰ ἀνὰ σειρά, φέρουν κομψὰ ἰωνικὰ κιονόκρανα καὶ πάνω σ' αὐτὰ ὑπάρχουν ἐπιθήματα «ἐκ τοῦ αὐτοῦ μὲ τὸ κιονόκρανον λίθου εἰργασμένα, κοσμούμενα δὲ διὰ φύλλων ὑδροβίων φυτῶν. Εἶναι λοιπὸν πιθανώτατα τὰ κιονόκρανα ταῦτα τῶν μεταξύ τοῦ 5ου καὶ τοῦ 9ου μ. Χ. αἰῶνος χρόνων, εἰς οὓς πρέπει νὰ ἀναχθῇ καὶ ἡ ἴδρυσις τῆς ὄλης βασιλικῆς », (ὅπ. π., σ. 347). Στῆ δεύτερη οἰκοδομικὴ φάση τοῦ ναοῦ, - κατὰ μίμησιν πιθανῶς τῆς βασιλικῆς τῆς Ζαραφῶνος, ὅπως ἐκτιμᾷ ὁ Ὁρλάνδος), ἀντικαταστάθηκε ἡ ξύλινη στέγη διὰ θόλου, ὁ ὁποῖος ἀπαιτοῦσε ἰσχυρὰ στηρίγματα καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ κατασκευάστηκαν οἱ τέσσερις ἀνὰ σειρά πεσοοὶ πού βλέπουμε σήμερα, μὲ τὴν ἐφαρμογὴ μιᾶς ἔξυπνης ἀρχιτεκτονικῆς λύσης. Οἱ πεσοοὶ τοποθετήθηκαν σὲ διπλάσια ἀπόσταση ἀπὸ ὅ,τι ἦταν οἱ κίονες καὶ ἐνσωμάτωσαν ἐν μέρει τοὺς κίονες μὲ τοὺς ὁποῖους συνέπιπταν, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι κίονες τοῦ ναοῦ παρέμειναν ἀνέπαφοι στῆ θέσῃ τους, ἐμπλουτίζοντας ἔτσι τὸν ἀρχιτεκτονικὸ διάκοσμό του καὶ διασώζοντας τὴν ἱστορία του.

Στῆ δεύτερη περίοδο τοῦ ναοῦ, ἀνήκει κατὰ τὸν Ὁρλάνδο καὶ τὸ περίτεχνο μαρμάρينو τέμπλο, τὸ ὁποῖο ὅπως σημειώνει «διετηρήθη ὡς ἐκ θαύματος ἀκέραιον καὶ ἀβλαβές», τοποθετούμενο δὲ χρονικὰ στὸν 11ο αἰῶνα. Τὸ τέμπλο σχηματίζεται ἀπὸ μιὰ κιονοστοιχία ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἐλαφρὸ ἐπιστύλιο. Τὰ διαστήματα μεταξύ τῶν κίωνων, φράσσονται στὸ κάτω μέρος διὰ θωρακείων, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνα πού μένουν ἐλεύθερα, γιὰ νὰ σχηματίσουν τὴν Ὑραία πύλη καὶ τὶς πύλες τῆς προθέσεως καὶ τοῦ διακονικοῦ. Τὸ ἐπιστύλιο πού συνδέει τοὺς κίονες ἔχει ὕψος 2,35 – 2,40 μ. καὶ ἡ κεκλιμένη ἐμπρόσθια ἐπιφάνειά του, φέρει συνεχῆς κόσμημα, ἀπὸ ἡμισφαιρικὰ προεξέχοντα κομβία πού στὸ κεντρικὸ κλίτος, ἔχουν τὴ μορφή ροδάκων, σταυρῶν ἢ πυροστροβίλων. Ὁ διάκοσμος τώρα ἀνάμεσα στὰ κομβία, ποικίλει ἀπὸ κλίτος σὲ κλίτος (συριακοὶ τροχοί, τρίφυλλα, ἀνθέμια κ.α.).

Τὸ ἐντυπωσιακότερο ὅμως τμῆμα τοῦ τέμπλου τῆς Ἀπιδιάς, εἶναι ἀσφαλῶς τὰ θωράκια, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται ἀκέραια, μόνο αὐτὰ τοῦ μεσαίου κλίτους. «Ὁλη ἡ ἐπιφάνεια τοῦ θωρακείου ὡς καὶ ἡ τοῦ στέφοντος αὐτὸ λοξομήτου γείσου καλύπτεται διὰ κοσμημάτων. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ γείσου ἔχομεν τὸν συνήθη ἐλικοειδῆ βλαστὸν μετὰ τοῦ ἀνακαμπτομένου ἀνθεμίου, ἐπὶ δὲ τῆς πλακὸς τοῦ θωρακείου ἔχομεν ἕν ἐπίμηκες ὀρθογώνιον κοσμούμενον διὰ μικροτέρων ὀρθογωνίων συμπλεκομένων διὰ κόμβων. Ἐντὸς τῶν μικρῶν ὀρθογωνίων ἐτέθησαν ἐσχηματοποιημένα φύλλα διευθυνόμενα ἐναλλάξ πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ τ' ἀριστερά. Τὸ ἐσωτερικὸν μέγα ὀρθογώνιον περιβάλλει εὐρὺ πλαίσιον κοσμηθὲν καὶ αὐτὸ δι' ὀλοκλήρων ἀνθεμίων ἐντὸς ἔλικος», (Ὁρλάνδος, Ἐκ τῶν Βυζαντινῶν Ἀπιδεῶν, ΑΒΜΕ, τ. Α΄, 1935, σ. 129).

Ἄξια μνείας εἶναι καὶ δύο ἄλλα γλυπτὰ τεμάχια πού υπάρχουν στὸν ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Ἀπιδιά• τὸ ἓνα εἶναι μαρμάρينو ἐπιστύλιο, ἐντοιχισμένο ἄνωθεν τῆς νοτίου θύρας τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ, προερχόμενο κατὰ πληροφορίες τῶν κατοίκων ἀπὸ τὸν ναὸ Ἁγίας Τριάδος Ἀπιδιάς. Ὁ Ὀρλάνδος, τὸ χρονολογεῖ ἀπὸ τέλος τοῦ 13ου αἰῶνος καὶ σημειώνει ὅτι τὸ κόσμημά του (κύκλοι συννεοῦμενοι διὰ κόμβων, μὲ τὸ ἐσωτερικὸ τους πληρούμενο ἀπὸ διπλὸ ἀνακαμπτόμενο ἡμιανθέμιο), εἶναι πανομοίωτο μὲ τὸ ἐπὶ τοῦ τέμπλου τῆς Πόρτα Παναγιᾶς, ὁμοίως ἐπιτεδὸγλυφο κόσμημα. Ὁ ναὸς τῆς Πόρτα – Παναγιᾶς στὴν Πύλη Τρικάλων, ἦταν ἄλλοτε Καθολικὸ Μονῆς, ἰδρυμένης κατὰ τὸ ἔτος 1283 καὶ τὸ μαρμάρينو τέμπλο του ἀποκαταστάθηκε, (ὕστερα ἀπὸ πυρκαγιὰ τὸ 1855), ἀπὸ τὸν Ἀναστάσιο Ὀρλάνδο.

Τὸ δεύτερο γλυπτὸ, εἶναι τρία τμήματα μίας «πλουσίως διακεκοσμημένης σαρκοφάγου», τα ὁποῖα ἔχουν ἐντοιχιστεῖ στὸ κωδωνοστάσιο τοῦ ναοῦ, πού εἶναι νεότερης κατασκευῆς. Ἡ «ἐξ ὑποκυάνου μαρμάρου»

σαρκοφάγος, εὕρισκόταν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, στὸ βόρειο κλίτος καὶ ἔφερε ἀνάγλυφο διακόσμηση ἐξ ἐνὸς σταυροῦ ἐπὶ βαθμιδωτοῦ ὑποβάθρου καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἐκ δύο πλεγμάτων ἐγγεγραμμένων ἐντὸς κύκλων. Ἀπὸ τὸν Ὀρλάνδο χαρακτηρίζεται ὡς ἔργο σύγχρονο τοῦ τέμπλου τοῦ ναοῦ καὶ ὅλες αὐτὲς οἱ πολυτελεῖς μαρμαροκατασκευές, ὑποδηλώνουν κατὰ τὸν ἴδιο, αὐτοκρατορικὴ δωρεὰ ἐκ μέρους τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῆς Μονεμβασίας Ἀνδρονίκου Β΄ τοῦ Παλαιολόγου (1282 – 1328).

Οἱ αἰῶνες ὁμως πού βαραίνουν τὸ κηρυγμένο ἀπὸ τὸ ἔτος 1962, ἱστορικὸ διατηρητέο μνημεῖο τρίκλιτης θολοσκέπαστης Βασιλικῆς καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον ἀντιπροσωπευτικὰ δείγματα Ἀνατολίζουσας Βασιλικῆς τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου, ἔχουν ἐπιφέρει ἀνησυχητικὲς ρωγμὲς στὰ τοιχία του, γι' αὐτὸ καὶ εἶναι δίκαιο τὸ πάνδημο αἴτημα πού ἐκφράζεται ἀπὸ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀπιδιάς, γιὰ ἄμεση χρηματοδότηση τοῦ ἔργου, ἀπὸ τοὺς ἀρμόδιους φορεῖς.

Θωράκιο τοῦ μεσαίου κλίτους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Γεγονότα - Σχόλια

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Ἡ Σχολή Ἐπιστημῶν Ἀνθρώπινης Κίνησης καὶ Ποιότητας Ζωῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, τὸ Ἰνστιτοῦτο Σπάρτης καὶ τὸ Περιφερειακὸ Τμῆμα Πελοποννήσου τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος συνδιοργάνωσαν τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 23 Ἀπριλίου 2018, στὸ ἀμφιθέατρο τοῦ Πανεπιστημίου στὴ Σπάρτη, διάλεξη μὲ θέμα: «Τὸ Ἱερὸ Κουβούκλιο τοῦ Παναγίου Τάφου στὰ Ἱεροσόλυμα: τὸ μνημεῖο καὶ τὸ ἔργο ἀποκατάστασής του ἀπὸ τὸ Πολυτεχνεῖο». Ἡ ἐκδήλωση ξεκίνησε μὲ χαιρετισμούς ἐκπροσώπων τῶν φορέων πού εἶχαν ἀνάλαβει τὴ διοργάνωση. Τὸ μεγάλο ἐπίτευγμα τῆς ἀποκατάστασης τοῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου παρουσίασε ἡ προσκεκλημένη καθηγήτρια τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσόβειου Πολυτεχνείου καὶ ἐπιστημονικὰ ὑπεύθυνη τοῦ ἔργου, κα Ἀντωνία Μοροπούλου. Ἡ ὁμιλήτρια, ἀρχικὰ, ἀναφέρθηκε, ἐμφανῶς συγκινη-

μένα, στὸν ἰσχυρὸ δεσμὸ μὲ τὴν περιοχὴ μας, ἀφοῦ ὁ ἀείμνηστος σύζυγός της, Ἰωάννης Φούρκας, καταγόταν ἀπὸ τὴ Λακωνία. Στὴ συνέχεια, παρουσίασε μὲ ἀναλυτικὸ τρόπο τὴ μελέτη καὶ τὴν ὑλοποίησή τοῦ ἔργου, πού ἔγινε μὲ ἀπόλυτο σεβασμὸ στὴν ἐπισκεψιμότητα τοῦ μνημείου καὶ στὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Ὁλοκληρώνοντας μίλησε γιὰ τὸν Πανάγιο Τάφο ὡς ζωντανὸ μνημεῖο τοῦ Χριστιανισμοῦ, πού ἀγγίζει τὶς ψυχὲς ὅσων τὸ ἐπισκέπτονται. Στὸν ἐπίλογο τῆς ἐκδήλωσης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας συνεχάρη θερμὰ τὴν κα Μοροπούλου καὶ τοὺς συνεργάτες της γιὰ τὸ ἀνεκτίμητης ἀξίας ἔργο πού ἐπίτελεσαν στὸν Πανάγιο Τάφο, τὸ ὁποῖο προέβαλε παγκοσμίως τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐπιστημονικὸ δυναμικὸ της. Ἐπίσης συνεχάρη τοὺς διοργανωτὲς γιὰ τὴν πρωτοβουλία τους χάρις στὴν ὁποία οἱ παρευρισκόμενοι ἔγιναν κοινωνοὶ τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ἐγχειρήματος.

ΠΑΝΔΗΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΝ ΛΑΜΠΡΟ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΧΡΥΣΑΦΙΤΙΣΣΑΣ ΣΤΗ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ

Μὲ ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα καὶ πάνδημη συμμετοχὴ ἐόρτασε καὶ φέτος ἡ Μονεμβάσια τὴ μνήμη τῆς Πολιούχου τῆς Παναγίας Χρυσαφίτισσας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 15 Ἀπριλίου 2018, στὸν φερώνυμο Ἱερὸ Ναό, τελέσθηκε Πανηγυρικὸς Δισαρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας κ. Εὐσταθίου καὶ τοῦ προσκεκλημένου Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσσοστόμου Γ΄,

ὁ ὁποῖος χοροστάτησε καί ὁμίλησε ἐπίκαιρα. Τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τελέσθηκε ἡ Πανηγυρική Δισαρχιερατική Θεία Λειτουργία, στόν Ἱερό Ναό Ἐλκομένου Χριστοῦ, μέ τή συμμετοχή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης, ὁ ὁποῖος προέστη καί ὁμίλησε. Μετά τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας εὐχαρίστησε τὸν Ἐπίσκοπο Μάνης γιὰ τὴν παρουσία του καί τὰ λόγια πνευματικῆς οἰκοδομῆς πού ἀπηύθυνε καί τίς δύο ἡμέρες στόν εὐσεβῆ λαό τῆς Μονεμβασίας. Ἐπίσης εὐχαρίστησε κληρο καί λαό γιὰ τὴ συμμετοχή τους, ἐνῶ εὐχήθηκε ἡ Παναγία Χρυσάφιτιστα νὰ ἔχει πάντα ὑπὸ τὴ σκέπη Της τὴν Μονεμβάσια. Ὁλοκληρώνοντας, ἐμφανῶς συγκινημένος, μίλησε γιὰ τοὺς δύο Ἕλληνες στρατιωτικούς πού βρίσκονται φυλακισμένοι στήν Τουρκία εὐχόμενος τὴν ἄμεση ἐπιστροφή τους, καθὼς καί γιὰ τὸν ἀείμνηστο πιλότο τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας, Γεώργιο Μπαλταδῶρο, πού ἔχασε ἡρωικά τὴ ζωή του κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ καθήκοντος προάσπισης τῆς Πατρίδας. Ἀκολούθησε ἐπιμνημόσυνη δέηση γιὰ τὸν ἀδικοχαμένο πιλότο. Ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ ὁλοκληρώθηκε μέ τὴν λιτάνευση, παρὰ τίς ἀντίξοες καιρικές συνθῆκες, τῆς Ἱερᾶς

Εἰκόνας τῆς Παναγίας στὰ γραφικὰ καλντερίμια τοῦ κάστρου.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Τὸ Ἴδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, σὲ συνεργασία μέ τὴν Ἱερά Μητρόπολή μας, στὸ πλαίσιο ὑλοποίησης τῆς πράξης «Ἀνάπτυξη Ἴκανοτήτων Ἀνθρώπινου Δυναμικοῦ σὲ Ὑπηρεσίες Κοινωνικῆς Πρόνοιας μέ Ἐμφαση στὶς Δομές τῆς Ἐκκλησίας», πού συγχρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινωνικὸ Ταμεῖο καί ἀπὸ ἐθνικοὺς πόρους, ὑλοποίησε ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα, μέ θέμα: «Κοινωνικοπρονοιακὴ ἐκκλησιαστικὴ παρέμβαση σὲ προβλήματα τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογένειας». Ἡ τελευταία συγκέντρωση ἔλαβε χώρα τὴν Δευτέρα 18 Ἰουνίου 2018, στὸ Ἐνοριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀμυκλῶν, μέ εἰσηγητὴ τὸν διδάκτορα παιδιατρικῆς κ. Παρασκευᾶ Κουτσοβίτη. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος κατακλείοντας τὸ ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα εὐχαρίστησε θερμὰ τοὺς διοργανωτές, τοὺς εἰσηγητές καί τοὺς συμμετέχοντες, ἐνῶ τόνισε ὅτι τέτοιου εἴδους ἐπιμορφώσεις ἐνισχύουν τὸν ρόλο τοῦ ἱερέα, ὁ ὁποῖος πολλές φορές καλεῖται νὰ δώσει τίς πατρικὲς συμβουλές του σὲ οἰκογένειες πού ἀντιμετωπίζουν προβλήματα πάσης φύσεως.

ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΑΚΗΡΥΞΗΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΕ ΕΠΙΤΙΜΟ ΔΗΜΟΤΗ Δ. ΣΠΑΡΤΗΣ

Τὴν Τρίτη 29 Μαΐου 2018, ἀμέσως μετὰ τίς ἐκδηλώσεις τιμῆς καί μνήμης γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο Παλαιολόγο καί τοὺς ὑπερασπιστὲς τῆς Βασιλίδας τῶν πόλεων,

πού ἔλαβαν χώρα στὸν Μυστρά, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἐπίσημοι μετέβησαν στὸ Πνευματικὸ Κέντρο Δήμου Σπάρτης, ὅπου ἔλαβε χώρα τιμητικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὴν ἀνακήρυξη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου σὲ Ἐπίτιμο Δημότη Σπάρτης. Γιὰ τὸ ἐπὶ τριάντα ὀκτῶ ἔτη πολῦτιμο πνευματικὸ, φιλανθρωπικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας μίλησε ὁ Δήμαρχος κ. Εὐάγγελος Βαλιώτης. Στὴ συνέχεια ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Σπυρίδων Μοιράγιας ἀνέγνωσε τὸ πρακτικὸ τῆς σχετικῆς ὁμόφωνης ἀπόφασης, τὸ ὁποῖο ἀπενεμήθη στὸν σεπτὸ Ποιμενάρχη μας. Ἀμέσως μετὰ, ὁ Δήμαρχος Δ. Σπάρτης προσέφερε στὸν Σεβασμιώτατο, ἐκ μέρους τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἕνα ἐγκόλπιο πού ἀπεικονίζει τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας στὴν ὁμιλία του, ἐμφανῶς συγκινημένος, εὐχαρίστησε θερμὰ τὸν Δήμαρχο καὶ σύσσωμο τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν ἀπρόσμενη αὐτὴ τιμὴ, τονίζοντας ὅτι τὴν ἀποδέχεται ταπεινὰ καὶ μὲ εὐγνωμοσύνη γιὰ τοὺς ἐξῆς λόγους: ἐπειδὴ ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἀποκαλύπτει τὴν ἀξιέπαινη συνεργασία τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐπειδὴ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ὑποδεικνύεται διακριτικὰ ὁ δρόμος πού πρέπει νὰ πορευτεῖ ὁ ἴδιος στὸ ὑπόλοιπο τῆς ἐπισκοπικῆς του ζωῆς, ἐπειδὴ ἀντανακλᾷ στὴ στενὴ του οἰκογένεια, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται καὶ στὸν ἱερὸ κλῆρο, στοὺς τοπικοὺς ἄρχοντες καὶ στὸν εὐλογημένο λαὸ τοῦ τόπου μας καὶ τέλος ἀποδέχεται τὴν ἀπόφαση, ἐπειδὴ αὐτὴ ἀπλώνεται καὶ σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἐκκλησία τὴν ὁποία ὑπηρετεῖ ἐπὶ 54 συναπτὰ ἔτη ὡς κληρικός.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς 20 Μαΐου 2018 τελέσθηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἐνοριακὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Ζάρακος προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου τὸν ὁποῖο συνεπικούρησαν κληρικοὶ ἀπὸ τὴν περιοχὴ καθὼς καὶ οἱ δύο ἱεροδιάκονοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας τέλεσε τὴν εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ κ. Δημητρίου Γεωργαντώνη, ὁ ὁποῖος προορίζεται γιὰ ἐφημέριος Κρεμαστῆς. Ὁ νεοχειροτονηθεὶς εἶναι ἕνας εὐσεβῆς πολύτεκνος πατέρας καὶ συνταξιούχος, πού μεγάλο μέρος τῆς ζωῆς του ἔζησε στὶς Η.Π.Α. Στὴ χειροτονητήρια ὁμιλία του ὁ νέος Διάκονος τόνισε ἀρχικὰ ὅτι δοξάζει τὸν Τριαδικὸ Θεό, πού τὸν ἀξίωσε νὰ λάβει τὸν πρῶτο βαθμὸ τῆς Ἱεροσύνης. Ἰδιαίτερη ἀναφορὰ ἔκανε στὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας, τὸν ὁποῖο εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη μὲ τὴν ὁποία τὸν περιέβαλε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς γνωριμίας τους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ μεγαλύτερο δῶρο πού τοῦ προσέφερε, αὐτὸ τῆς Ἱεροσύνης. Ὁ Σεβασμιώτατος στὴν ὁμιλία του ἀναφέρθηκε στὸν πόθο τοῦ χειροτονηθέντος νὰ ὑπηρετῆσει τὴν Ἐκκλησία ὑπογραμμίζοντας ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα τὰ παίρνει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ μάλιστα μία τέτοια ἀποδοχὴ ἀποτελεῖ ὕψιστη τιμὴ. Στὴ συνέχεια ἐπαίνεσε τὸ νέο Διάκονο γιὰ τὸ ἦθος, τὴ βαθιὰ πίστη καὶ τὴν ἄριστη πολύτεκνη οἰκογένειά του εὐχόμενος ἢ Θεία Χάρη νὰ τὸν συνοδεύει στὸ νέο καὶ σπουδαῖο βῆμα τῆς ζωῆς του. Ἀκολούθησε ἡ χειροτονία καὶ ἀμέσως μετὰ, μέσα σὲ συγκινησιακὸ κλίμα, ὁ νέος διάκονος δέχθηκε τὶς εὐχὰς τῶν συγγενῶν του, ἐνῶ μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, τὶς εὐχὰς τοῦ πικνοῦ ἐκκλησιάσματος.

**Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ**

Ἐπίσημη ἐπίσκεψη στή Σπάρτη πραγματοποίησε ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος, κατὰ τὸ διάστημα 27-29 Μαΐου 2018, προσκεκλημένος τῶν κ. Δημητρίου καὶ Γεωργίας Καλοειδῆ, προκειμένου νὰ ἐγκαινιάσει τὴ νέα ξενοδοχειακὴ μονάδα «Mystras Grand Palace Resort & Spa» στὸν Μυστρά. Ὁ Σεβασμιώτατος κατὰ τὸ διάστημα τῆς παρουσίας του στή Σπάρτη, ἱερούργησε τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς 28 Μαΐου 2018, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Εὐαγγελιστρίας Σπάρτης. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ ἐφημέριος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Πρωτ. Γεώργιος Μπλάθρας προσφώνησε τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς κάνοντας ἀναφορὰ στὸ ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν πλούσιο πνευματικὸ, φιλανθρωπικὸ καὶ κοινωνικὸ του ἔργο στὶς Η.Π.Α. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς εὐχαρίστησε τὸν π. Γεώργιο γιὰ τὰ καρδιακὰ του λόγια, ἐνῶ ἐνθυμήθηκε τὴν ἐπίσκεψή του στὸν Παρωνα πρὶν ἀρκετὰ χρόνια, ὡς Ἐπίσκοπος Βρεσθῆνης, καὶ τὴ φιλοξενία τοῦ πατρὸς Γεωργίου καὶ ὄλων τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς. Στὴ συνέχεια, ἀπευθύνθηκε στὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα μιλώντας γιὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος χοροστάτησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Τριάδος Ξηροκαμπίου. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ ἐφημέριος καὶ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Ξηροκαμπίου, Πρωτ. Γεώργιος Λάτσης προσέφερε στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς ὡς ἀναμνηστικὸ τῆς παρουσίας του στὴ Φάριδα μίαν εἰκόνα καθὼς καὶ βιβλία ποὺ ἀναφέρονταν στὸ Ξηροκάμπι καὶ τὰ μοναστήρια τῆς

περιοχῆς. Τὴν Δευτέρα 28 Μαΐου 2018 ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Τριάδος Σκάλας, τελέσθηκε Ἀρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου, τοὺς ὁποίους συνεπικούρησαν ἀρκετοὶ κληρικοὶ τῆς εὐρύτερης περιοχῆς. Κατὰ τὴν προσφώνησή του ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας μίλησε μὲ θερμὰ λόγια γιὰ τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ πλούσιο ποιμαντικὸ ἔργο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, ἐνῶ τοῦ πρόσφερε ἓνα ἐπιγονάτιο καὶ ἓναν σταυρὸ εὐλογίας. Στὴ συνέχεια τὸν Σεβ. Ἅγιο Ἀμερικῆς προσφώνησαν ὁ Δήμαρχος Δ. Εὐρώτα κ. Δήμος Βέρδος, ὁ ὁποῖος πρόσφερε στὸν Ἀρχιεπίσκοπο ἓνα καλάθι μὲ τοπικὰ προϊόντα, ἡ Ἀντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Λακωνίας κα Ἄδαμαντία Τζανετέα, ἡ ὁποία δώρισε στὸν Σεβασμιώτατο κ. Δημήτριο τὸ δῖτομο ἔργο τοῦ κ. Σαράντου Καργάκου γιὰ τὴν ἱστορία τῆς ἀρχαίας Σπάρτης, ὁ Διοικητὴς τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς Λακωνίας ταξίαρχος κ. Ἰορδάνης Χατζηνικολάου, ποὺ πρόσφερε τὸν θυρεὸ τοῦ Σώματος Ἐφοδιασμοῦ Μεταφορῶν καὶ ἓνα βιβλίο μὲ τὴν ἱστορία τοῦ ΚΕΕΜ καθὼς καὶ μίαν μαθήτρια ποὺ πρόσφερε στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς, ἐκ μέρους τῆς νεολαίας τῆς περιοχῆς, μίαν ἀνθοδέσμη. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἐμφανῶς συγκινημένος, εὐχαρίστησε θερμὰ τόσο τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας ὅσο καὶ τοὺς ὑπόλοιπους ὁμιλητὲς γιὰ τὰ καρδιακὰ λόγια καὶ τὰ δῶρα τους. Ἰδιαίτερα στὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας ἀντιπροσέφερε ἓνα ὠμοφόριο καὶ ἓνα πετραχήλι, ἐνῶ στὸν Ἱερὸ Ναὸ, ὅπως καὶ στοὺς ἀνωτέρω Ἱερούς Ναοὺς ποὺ ἱερούργησε, δώρισε ὡς εὐλογία ἓνα σὲτ ποτηροκαλύμματα.

**ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΕΣ
ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΔΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ**

Ἡ 29η Μαΐου ἀποτελεῖ ἡμέρα ἀνάμνησης τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπό τοὺς Ὀθωμανοὺς καθὼς καὶ τῆς ἠρωικῆς θυσίας τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καὶ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Βασιλίδας τῶν Πόλεων. Στὴν Καστροπολιτεία τοῦ Μυστρά, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τελέσθηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου. Στὴ συνέχεια, τελέσθηκε ἐπιμνημόσυνη δέηση, γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο Παλαιολόγο, ποὺ στὶς 6 Ἰανουαρίου 1449, ἀνήμερα τῶν Φώτων, στέφθηκε στὸν ἴδιο χῶρο Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου, τὸ ὁποῖο βρισκόταν ἤδη σὲ δεινὴ θέση. Ἀκολούθησε ὁμιλία τοῦ φιλόλογου καὶ Διευθυντῆ τοῦ 4ου Γυμνασίου Σπάρτης κ. Ἰωάννη Κονδυλόπουλου, μὲ θέμα «Ἡ 29η Μαΐου καὶ τὸ χρέος μας».

**ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ
ΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΣΤΟΝ Ι.Ν ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ**

Τὴν Τετάρτη 23 Μαΐου 2018, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος τέλεσε τὴν καθιερωμένη Ἱερὰ Παράκληση γιὰ τοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες ποὺ διαγωνίζονται στὶς Πανελλαδικὲς Ἐξετάσεις, γιὰ τὴν εἰσαγωγή τους στὴν Τριτοβάθμια Ἐκπαίδευση. Ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας ἀπηύθυνε πατρικὰ λόγια ἀγάπης στὰ παιδιά καὶ τοὺς γονεῖς τους, ποὺ προσῆλθαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ, ἐπισημαίνοντας, μεταξύ ἄλλων, ὅτι ἡ ἐπιτυχία στηρίζεται σὲ δύο κυρίως παράγοντες: τὴν καλὴ προετοιμασία καὶ τὴν ἐκ Θεοῦ φώτιση τῶν

ὑποψηφίων. Ἐπίσης συμβούλευσε τὰ παιδιά νὰ ἔχουν πίστη στὸν Θεὸ καὶ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸ τους. Ὁλοκληρώνοντας τὸν λόγο του, εὐχήθηκε στοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες νὰ ἔχουν τὶς κρίσιμες αὐτὲς ἡμέρες ψυχικὴ καὶ σωματικὴ υἰεία, τὰ ἀποτελέσματα νὰ δικαιώσουν τοὺς κόπους ἐτῶν ποὺ ἔχουν καταβάλει καὶ παράλληλα νὰ δώσουν χαρὰ στοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικούς τους, ποὺ πολὺ ἔχουν μοχθήσει γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Παράκλησης ὁ Σεβασμιώτατος δώρισε σὲ κάθε ὑποψήφιο συμβολικά, ὡς εὐλογία, ἓναν στυλὸ καὶ μία εἰκόνα.

**ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ Η 4Η ΓΙΟΡΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ**

Μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς εὐλογίες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου, τὴν Κυριακὴ 13 Μαΐου 2018 πραγματοποιήθηκε ἡ 4η Γιορτὴ Νεολαίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Λόγω τῶν δυσμενῶν καιρικῶν συνθηκῶν ἡ γιορτὴ δὲν μπόρεσε νὰ πραγματοποιηθεῖ στὸ Σαῖνοπούλειο ἀμφιθέατρο τῆς Μαγούλας, ὅπως ἦταν ὁ ἀρχικὸς προγραμματισμός, ἀλλὰ ἔλαβε χώρα στὴν κατάμεστη ἀπὸ κληρικούς, γονεῖς καὶ παιδιά αἴθουσα τῆς Στέγης Νεότητος. Ἡ κατηγήτρια τῆς Ἑνορίας Κοκκινόραχης καὶ στέλεχος τοῦ Γραφείου Νεότητος κα' Ἐλβίνα Γρηγόρη-Λάτση, ἀφοῦ καλωσόρισε τοὺς παρευρισκόμενους, τόνισε ὅτι εἶναι σημαντικὸ νὰ συνεχιστεῖ ἡ προσπάθεια λειτουργίας τῶν κατηχητικῶν συναντήσεων στὶς Ἑνορίες, ἀφοῦ τὸ ὄφελος γιὰ τὰ παιδιά εἶναι πολὺπλευρο. Ἐπίσης δεν παρέλειψε νὰ εὐχαριστήσῃ θερμὰ καὶ ὀνομαστικὰ ὅλους ὅσοι προσέφεραν καὶ βοήθησαν, ὥστε νὰ διεξαχθεῖ ὁμολογουμένως μὲ ἐπιτυχία- ἡ

φεινή γιορτή. Ἀκολούθησαν δύο χιουμοριστικά θεατρικά δρώμενα ἀπό τὰ παιδιά τῶν κατηχητικῶν συντροφειῶν. Τή γιορτή πλαισίωσε τμήμα τοῦ Ὁμίλου Διάδοσης Παραδοσιακῶν Χορῶν-Εἰθίμων «Ἡ Πυρρίχη» μέ ἐξαιρετικά ἐκτελεσμένους χορούς ἀπό διάφορα μέρη τῆς Πατρίδας μας. Τήν ἐκδήλωση ἐπισφράγισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας, ὁ ὁποῖος προέτρεψε τὰ νιάτα τοῦ τόπου μας νὰ μιμηθοῦν τοὺς Ἁγίους προγόνους τους, ὥστε νὰ ἀποδειχθοῦν ἄξιοι ἀπόγονοι ἀξίων προγόνων. Ἐπίσης εὐχαρίστησε τοὺς γονεῖς πού ἐμπιστεύονται τὰ παιδιά τους στήν τοπική Ἐκκλησία. Κλείνοντας τήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἐπαίνεσε ὅλους ὅσοι συνετέλεσαν στήν ἐπιτυχία τῆς ἐκδήλωσης κάνοντας ιδιαίτερη ἀναφορά στὸν ὑπεύθυνο τοῦ Γραφείου Νεότητας Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Εὐστάθιο Πορφύρη, γιὰ τὸν ὁποῖο ἐπισήμανε ὅτι ἀναλώνεται καθημερινὰ γιὰ τὸ καλὸ των νέων του τόπου μας. Ἡ 4η Γιορτὴ Νεολαίας ἐπισφραγίστηκε μέ τὴ διανομὴ ἀπὸ τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας σὲ ὅλα τὰ παιδιά, ὡς εὐλογία, ἀναμνηστικῶν δώρων. Νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ 4η Γιορτὴ Νεολαίας εἶχε ξεκινήσει τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 12 Μαΐου, στὸ πάρκο Εὐαγγελιστρίας, ὅπου λειτούργησε δημιουργικὸ ἔργαστήρι γνωριμίας καὶ κατασκευῆς φιγούρων Καραγκιόζη. Στὴ συνέχεια δόθηκε παράσταση Καραγκιόζη πού χάρισε ἄφθονο γέλιο σὲ μικροὺς καὶ μεγάλους.

**ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ 3ΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ ΣΤΟΝ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ**

Στὸ πλαίσιο τετραήμερης ἐκπαιδευτικῆς ἐκδρομῆς τους στήν Πελοπόννησο, τὸ μεσημέρι τῆς Πέμπτης 19 Ἀπριλίου 2018 οἱ

μαθητὲς καὶ οἱ μαθήτριες τῆς Γ΄ τάξης τοῦ 3ου Γυμνασίου Μυτιλήνης, μέ ἐπικεφαλῆς τὸν καθηγητὴ θεολόγο κ. Παναγιώτη Τσαγκάρη, πού εἶναι καὶ Γενικὸς Γραμματέας τῆς Πανελληνίας Ἑνώσεως Θεολόγων, ἐπισκέφθηκαν στὸ Ἐπισκοπεῖο τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Εὐστάθιο. Ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας ὑποδέχθηκε μέ χαρὰ τὰ παιδιά καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ἀπὸ τὴν ἀκριτικὴ Μυτιλήνη. Στὰ μεστὰ νοημάτων λόγια πού τοὺς ἀπηύθυνε ἀναφέρθηκε στὶς πολλαπλὲς προκλήσεις τῆς σύγχρονης ἐποχῆς, ἐνῶ τοὺς προέτρεψε νὰ πορευτοῦν στὴ ζωὴ τους μέ γνώμονα τὴ χριστιανικὴ διδασκαλία καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα. Ὁλοκληρώνοντας εὐχήθηκε νὰ ἔχουν προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ υἰεία, χαρὰ καὶ ἀγάπη. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ κ. Τσαγκάρης εὐχαρίστησε θερμὰ τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὴν ὑποδοχὴ καὶ τὰ λόγια πνευματικῆς οἰκοδομῆς πού χάρισε στοὺς ἐκδρομεῖς. Ἡ ἐπίσκεψη ὀλοκληρώθηκε μέ ἓνα κέρασμα καὶ μέ τὴν προσφορὰ σὲ κάθε παιδί ἀπὸ τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας, ὡς εὐλογία, DVD χριστιανικοῦ περιεχομένου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας. Οἱ ἐκδρομεῖς στὴ συνέχεια ἐπισκέφθηκαν τὴν καστροπολιτεία τοῦ Μυστρά καὶ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης.

Χρονικά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ κατά τόν μήνα Μάρτιον

Ἐ λ ε ι τ ο ύ ρ γ η σ ε τὴν 3ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Λακώνων Ἁγίων, τὴν 9ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, τὴν 11ην εἰς τὸ Ξηροκάμπιον, τὴν 23ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἐπισκοπείου Μάνης, τὴν 25ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικὸν Ναόν.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ἄ τ η σ ε κατά τὸν ἑσπερινὸν τὴν 3ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Λακώνων Ἁγίων, τὴν 8ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα (τῆς χοροστασίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας κ. Ἀλέξανδρος), τὴν 20ήν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίων Τεσσαράκοντα κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μ. Κανόνος, τὴν 22αν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ζερμπίτσης κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου καὶ τὴν 24ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικὸν Ναόν.

Ἐπίσης ἔχοροστάτησε κατὰ τὸν Κατανυκτικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τὴν 3ην, τὴν 11ην, τὴν 18ην καὶ τὴν 25ην. Ὡσαύτως ἔχοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Χαριτισμῶν, κατὰ τὴν Β' Στάσιν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, κατὰ τὴν Γ' Στάσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, κατὰ τὴν Δ' εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Μυστρᾶ προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου, ὅστις καὶ ὠμίλησεν ἐπικαίρως.

Π ρ ο ε σ τ η τὴν 2αν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς κηδείας τῆς Αἰκατερίνης Κουδούνη, μητρὸς τοῦ Ὑπαλλήλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως

Βασιλείου Κουδούνη, τὴν 10ην τῆς κηδείας τῆς πρεσβυτέρας Κων/νας Τσοῦκλερη, εἰς Σουσιάνους καὶ τὴν 30ήν εἰς Σκάλαν τῆς Κηδείας τοῦ Νικολάου Λεοντακιανάκη, πατρὸς τοῦ Ἐφημερίου Φοινικίου π. Παναγιώτου.

Ἐ τ έ λ ε σ ε τρισάγιον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Βασιλείου Βασσαρᾶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ Λεωνίδα Παπᾶ.

Π ρ ο ῆ δ ρ ε υ σ ε τὴν 5ην συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Κατασκηνώσεων Ταυγέτης, τὴν 13ην Συνεδριάσεως τοῦ Γηροκομείου Μολάων, τὴν 19ην συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνάτων Σπάρτης καὶ τὴν 30ήν παρέστη εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Κατὰ τὸν μήνα Ἀπρίλιον 2018

Ἐ λ ε ι τ ο ύ ρ γ η σ ε τὴν 1ην εἰς Μολάους, τὴν 2αν εἰς Λάχιον (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία), τὴν 3ην εἰς Τραπεζοντὴν (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία), τὴν 4ην εἰς Τσεραμιὸν (Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία), τὴν 5ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Καστρίου, τὴν 7ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, τὴν 8ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, τὴν 9ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, τὴν 10ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ Ζερμπίτσης, τὴν 12ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν Καστρίου, τὴν 13ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίων Αναργύρων καὶ τὴν 16ην εἰς τὸν Ι. Ναὸν τοῦ Ἐλκομένου Μονεμβασίας, τὴν 22αν εἰς Σουσιάνους, τὴν 23ην εἰς Ἅγιον Γεώργιον Σκάλας, καὶ τὴν 29ην εἰς τὴν Ἁγίαν Παρασκευὴν Ἀμυκλῶν.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ἄ τ η σ ε τὴν 1ην εἰς τὴν Νεάπολιν κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, τὴν 2αν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Σπάρτης, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, τὴν

3ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, τὴν 4ην εἰς τὴν Πλατάναν (τέλεισι Ἱεροῦ Εὐχελαίου), τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυπτήρος, τὴν 5ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Παθῶν, τὴν 6ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος κατὰ τὸν ἔσπερινόν της Ἀποκαθλώσεως, τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἱεροῦ Ἐπιταφίου, τὴν 8ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἀγάπης, τὴν 9ην εἰς τὸ πανηγυρίζον Ἱερὸν Μετόχιον τῆς Μονῆς Ἰβήρων ἐν Ἀγίῳ Ἰωάννῃ, τὴν 12ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν Ζωοδόχου Πηγῆς Γόλας, τὴν 15ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Παναγίας Χρυσοφτιτίσης ἐν Μονεμβασίᾳ (τῆς χοροστασίας προέστη καὶ ὠμίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος) καὶ τὴν 22αν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Ἀσωποῦ.

Ἡ ὑ λ ό γ η σ ε τὴν 9ην εἰς Ξηροκάμπι τὸν γάμον τοῦ Σταύρου Λάζαρη καὶ τῆς Μαριάννας Λάτση, θυγατρὸς τοῦ Ἐφημερίου Ξηροκαμπίου π. Γεωργίου Λάτση, καὶ τὴν 14ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τὸν γάμον τοῦ Χρήστου Καραγεωργίου Θεολόγου μετὰ τῆς Αἰκατερίνης Βαλκανᾶ ἐπίσης Θεολόγου.

Π ρ ο έ σ τ η τὴν 5ην εἰς τὴν Τραπεζοντὴν τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τοῦ Εὐστρατίου Βλαχοδημητράκου πατρὸς τοῦ Ἐφημερίου Δαφνίου π. Παναγιώτου, τὴν 13ην εἰς τὴν Κονιδίτσαν τῆς Κηδείας τῆς Ἑλένης Βαλιώτη μητρὸς τοῦ Δημάρχου Σπάρτης Εὐαγγέλου Βαλιώτη, τὴν 22αν εἰς Σελλασίαν τῆς Κηδείας τῆς Κατίγκως Μουσῆ καὶ τὴν 25ην εἰς Βαλύραν Μεσσηνίας τῆς Κηδείας τῆς Σταυρούλας Ἀδαμοπούλου, μητρὸς τῆς συζύγου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Ὡσαύτως προέστη τὴν 21ην ὁμοῦ μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου, ἐν Γυθειῷ τοῦ τεσσαρακονθήμερου Μνημο-

σύνου τοῦ αἰφνιδίως θανόντος Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀνδρέα Μπολοβίνου, τὴν 22αν τοῦ τεσσαρακονθήμερου Μνημοσύνου τῆς Πρεσβυτέρας Κων/νας Τσοῦκληρη εἰς Σουσιάνους καὶ τὴν 28ην εἰς Λιαντίναν τοῦ ἔτησιου μνημοσύνου τοῦ ἔφημερίου τῆς ἐνορίας π. Γεωργίου Διαμαντάκου.

Π ρ ο ή δ ρ ε υ σ ε τὴν 16ην συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἐνῶ τὴν 18ην συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης.

Ἐ δ έ χ θ η τὴν 19ην τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Γυμνασίου Μυτιλήνης καὶ τὴν 27ην τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Παναγ. Κουρουμπλή, Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Κατὰ τὸν μῆνα Μάιον 2018

Ἐ λ ε ι τ ο ύ ρ η σ ε τὴν 2αν εἰς τὸ παρεκκλήσιον τῆς Μεταμορφώσεως Σπάρτης, τὴν 5ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς ὁμωνύμου ἐνορίας (Βάρσοβας), τὴν 6ην εἰς τὴν Σκάλαν, τὴν 8ην εἰς τὸν Ὁσιον Νίκωνα ἠϋλόγησε τὴν ἀρτοκλασίαν τῶν ὁδηγῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν προέστη τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου, τὴν 13ην εἰς τὴν Τραπεζοντὴν, τὴν 16ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος (ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα), τὴν 17ην εἰς τὰ Κουλέντια, τὴν 20ην εἰς τὸν Ἁγιον Δημήτριον Ζάρακος, τὴν 21ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίων Κων/νου καὶ Ἑλένης Πελλάνας, τὴν 22αν εἰς Τρίπολιν ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Νεομαρτύρων Παύλου καὶ Δημητρίου προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τὴν 26ην εἰς Σελλασίαν, τὴν 26ην εἰς Νεάπολιν, τὴν 29ην εἰς τὸν Μυστρᾶν ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει μνήμης τῶν Παλαιολογίων.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ά τ η σ ε κατὰ τὸν ἔσπερινόν τὴν 1ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Γερακίου, τὴν 4ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης

Μαγούλας, τὴν 7ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Μονεμβασίας, τὴν 8ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου εἰς τὸ Κυπαρίσιον Πελλάνης, τὴν 16ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀναλήψεως Ἐλαίας, τὴν 20ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Κων/νου Μυρτέας, τὴν 26ην εἰς τὸ Α΄ Κοιμητήριον Σπάρτης καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐλιτάνευσε τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐντὸς τοῦ κοιμητηρίου, τὴν 27ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Τριάδος Νεαπόλεως καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς λιτανεύσεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας.

Ἐ χ ε ι ρ ο τ ὄ ν η σ ε τὴν 20ην εἰς τὸν Ἅγιον Δημήτριον Ζάρακος Διάκονον τὸν εὐσεβῆ καὶ ἐνάρετον πολύτεκνον οἰκογενειάρχη Δημήτριον Γεωργαντώνην προοριζόμενον διὰ τὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τῆς Κρεμαστῆς.

Ἡ ὑ λ ὄ γ η σ ε τὴν 13ην εἰς Μαγούλαν τὸν γάμον τοῦ Κων/νου Γιατράκου, ἐγγονοῦ τοῦ ἱερέως Κων/νου Γιατράκου καὶ τῆς Χριστίνας Σαρρῆ, θυγατρὸς τοῦ ἀειμνήστου ἐφημερίου Γκοριτσᾶς Ἡλίας Σαρρῆ.

Ἐ ν ε κ α ι ν ῖ α σ ε τὴν 11ην εἰς Σπάρτην τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν τοῦ ΕΠΑΛ Σπάρτης καὶ τὴν 28ην μετὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου τὴν μεγάλην ξενοδοχειακὴν μονάδα ἐν Μυστρά τῶν κ. Γεωργίας καὶ Δημητρίου Καλοειδῆ.

Π ρ ο ἔ σ τ η τὴν 2αν εἰς τὸ Α΄ Κοιμητήριον Ἀθηνῶν τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τοῦ Κων/νου Γιαννακοπούλου καὶ τὴν 4ην εἰς Κοκκινόραχην τῆς κηδείας τῆς εὐλαβεστάτης Παναγιώτας Λαλιώτη.

Π ρ ο ἦ δ ρ ε υ σ ε τὴν 8ην Συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης.

Π α ρ ἔ σ τ η εἰς τὴν Στέγη Νεότητος τὴν 13ην κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Νεολαίας καὶ τὴν 29ην εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἀλώσεως τῆς Πόλεως, ἐνῶ τὴν 8ην ἐδέχθη τὸ Γυμνάσιον Μουζακίου Καρδίτσας.

Εἰς πάσας τὰς ἐκδηλώσεις ἀπηύθυνε τὸν προσήκοντα λόγον. Τὰς ὑπολοίπους ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας ἐδέχθη εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἱερεῖς, Συμβούλια, φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα καὶ προσέφερε τὴν συμπαράστασιν τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἐπεσκέφθη κατ' ἐπανάληψιν τὸ Νοσοκομεῖον Σπάρτης καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΕΙΑΣ

Κατὰ τὸν μήνα Μάρτιον ἐπεσκέφθη κατ' ἐπανάληψιν τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μάνης ὡς τοποτηρητῆς αὐτῆς καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ καὶ συμφώνως πρὸς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ὀρίζει τὰ καθήκοντα τοῦ τοποτηρητοῦ Χηρευούσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐφρόντισε διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας χωρὶς νὰ παραλείψῃ τὴν λειτουργικὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ὡς ἀνωτέρῳ Μητροπόλεως.

Οὕτω τὴν 14ην Μαρτίου προήδρευσε τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος κατὰ τὴν ἑσπερινὴν Προηγιασμένην Θ. Λειτουργίαν, τὴν 7ην προέστη εἰς Ἀρεόπολιν τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου, τὴν 18ην ἐτέλεσε εἰς Ἅγιον Γεώργιον Κίτας τὸ τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον τοῦ Ἡλίας Πολίτου Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, τὴν 22αν προέστη μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου τῆς Κηδείας τοῦ Ἀρχιμ. Ἀνδρέου Μπολοβίνου, τὴν 24ην καὶ 26ην συσκέψεων διὰ τὴν ἐτοιμασίαν τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου, τὴν 28ην κατὰ τὴν ἐνθρόνισιν, τὴν 29ην κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς διοικήσεως τῆς Μητροπόλεως εἰς τὸν νέον Μητροπολίτην καὶ ἐνημέρωσεν αὐτὸν διὰ τὴν ἐν γένει πορεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

*Από την 4η Γιορτή Νεολαίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας στὴ Στέγη Νεότητος
(Σάββατο 13/05/2018)*

*Από τὴν εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ π. Δημητρίου Γεωργαντώνη
(Ἅγιος Δημήτριος Ζάρακος 20/05/2018)*

Από τὸ Ἀρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναὸ Ἁγίας Τριάδος Σκάλας προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου (Σκάλα 28/05/2018)

Ἀπὸ τὴν ἀνακήρυξη σὲ ἐπίτιμο δημότη τοῦ Δήμου Σπάρτης τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου παρουσία τῆς Α.Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου (Σπάρτη 29/05/2018)